

Bővül a határ menti áruforgalom

A Dél-alföldi Árucseresforgalmi Társaság tegnap délelőtt Szegeden, a Tisza FÜSZERT székében ülést tartott. A résztvevőket — Bács-Kiskun, Békés és Csongrád megye tanácsi, vállalati, kereskedelmi szakembereit — Jankó Imre, a Tisza FÜSZERT igazgatója köszöntötte. A megbeszélésen részt vett Szekeres Imre, a Külkereskedelmi Minisztérium államközi fősztályának helyettes vezetője is.

Jankó Imre, a társaság igazgató tanácsának elnöke az 1982. évi munkáról elmondta, hogy jelentősen bővült a három megyében a kishatárforgalom. Ezáltal az érdekelt megyék üzleteiben a korábbinál több jugoszláv termék került a pultokra. Ez jelentősen szélesítette az áruválasztékot konzervfélék-

ből, italáruból, vas-műszaki cikkekből és a ruházati termékekből. Az elmúlt évben 8,1 millió dollár értékű áruért három megyénk ugyanilyen értékű, lakossági fogyasztásra szánt terméket kapott. Idén viszont 10 millió dollár értékű árut küldünk a jugoszláv partnernek, ahonnan ugyanilyen nagyságú tételt kapunk, többek között hús- és szardíniakonzerveket, különböző textilárakat. A DELÉP a Szabadkai Építőipari Vállalattal a szakipari munkák végzésére szerződik, a KSZV szegedi gyára pedig a kenderfeldolgozásban működik együtt jugoszláv partnerrel.

Befejezésül dr. Krammer József, a Konsumex Vállalat vezérigazgató-helyettese beszélt az ideai kishatár-kereskedelem feladatairól.

A termál-energiáról

Tegnap, pénteken dr. Petrik Istvánnak, a megyei tanácselnök általános helyettesének vezetésével ülésezett Szegeden a megyei tanács vb mellett működő termál-energia-hasznosítási bizottság.

Részt vett a megbeszélésen Czippér Gyula, az Országos Energiagazdálkodási Hatóság vezetője, Dudás József, az Ipari Minisztérium képviselője, valamint az Országos Kőolaj- és Gázipari Tröszt, s a Központi Bányászati Fejlesztési Intézet képviselői is.

A tanácskozás során értékelték a tavaly megalakult bizottság eddigi tevékenységét, amelyet mezőgazdasági, kommunális és környezetvédelmi területen összegeztek. Majd meghatározták a bizottság ez évi munkaprogramját.

Bizakodás — hurrá nélkül

Minden okunk megvan, hogy ne hurrázzunk a mezőgazdaságunk eredményeiről, de arra is: ne szégyelljük miatta magunkat. A minap Szegeden tartott feladategyeztető megbeszélésen — ahol a Mezőgazdasági és Élelmiszerügyi Minisztérium képviselői és a megyei tanács vezetői egyeztettek az elképzeléseket — mindez határozottan kivilágolt. Mint Magyar Gábor miniszterhelyettes mondta, tetemes részt vállalt a mezőgazdaság a gondjaink enyhítéséből. Földjeink gazdagsága, szakembereink és a szorgalmas tagság helytállása is segítette a belső ellátás szintjének megtartását. A külföldre induló és a piacokon vevőre találó szállítmányok összeállításai közül is egyre többen díszleg a gazdaságok emb-lémája. Az sem tagadható viszont, hogy a negatív jelenségek keresője, még ha nem nagyon akarja, akkor is talál magának való témát a mezőgazdaságban és az élelmiszeriparban is. Ennek kapcsán hangzott el, hogy a gazdálkodás intenzív szakaszában ez szinte természetes. Az eredmények értékelésekor a kettő egybevetése után szokták megrajzolni a vektorokat. S ha a tényekhez ragaszkodunk, a mostani trendvonal ívelő iránya is megegyezik az előző évekével. Gazdagabbak, vagyonszabak lettek a szövetkezetek, állami gazdaságok, nem csappant meg a bennük dolgozó emberek jövedelme sem.

Ez adja az alapot az ideai esztendő gazdálkodásához. A szakemberek között két szélsőséges magatartás kezdett lábra kapni. Egyik a nagy dajdajkodásra okot keresők csoportja, akik szerint a mostani eredmények világraszólóak és annyira tudjuk mi a dolgunkat, hogy nincs okunk semmi változtatásra, a termelésnek akár négy-öt százalékos emelést is elérhetnénk könnyűszerrel. A másik tábor szószólói éppen az ellenkezőjét állítják, nevezetesen, hogy a mai szint már szinte túlnötte önmagát, a jelenlegi anyagi-szellemi bázissal csak visszaesésre számíthatunk. Az ilyen fölfogás szerint nem megalapozott a mezőgazdasági termelés egy-két százalékos emelkedése sem. Egyik tábor gondolatmenete sem megalapozott — hangsúlyozta a miniszterhelyettes —, mert túl is, meg le is becsüli a mezőgazdaságok eredményeit.

Való igaz, hogy a bő termések, a külpiazi sikerek, a nagy nyereséget kimutató házi mérlegek könnyen elbizakodtá, a nagy áldozatokat hozó beruházások hasztalansága pedig pesszimistává tehetné a közönséget, de mégsem ez a továbblépéshez vezető lépcső. Amint a fölszólalók is megfogalmazták: a szerény, de tisztelteljes törekvés kifejezője a termelés egy-két százalékos növekedése.

A megalapozott előrelépéshez van elegendő gép, és az emberek szándéka, kezdeményezőképesége is biztosítéka a fejlődésnek. Amint kiderült, előnnyel jártak a földcserekek. Sok helyen fölszántották, bevetették az eddig parlagon heverő földeket. A földvédők bátor föllépésének köszönhetően mindössze 9 ezer hektárral csökkent az ország szántóterülete, lényegesen kevesebbel, mint a korábbi években.

Maradt azért tennivaló, főleg az utak melléke, a csatornák partjai még nem hoznak mindenholt hasznót. Örömmel viszont, hogy nem kell most már Ausztriát fölhozni példának, mindenki a saját területén is talál követésre ajánlatos példát. Gazdára lett út menté parcellákat, gondosan művelt, korábban elgazosodott földcsikokat. A feladategyeztető megbeszélésen vetődött föl az a hangos gondolat, hogy lehetne-e az olajpár szabdalt földet kiadni gazdálkodni vágyó embereknek. Ennek semmi akadálya nincsen — volt a határozott válasz —, és most már csak idő kérdése, hogy a nagyüzemileg nem nagyon hasznosítható földdarabok

mikor kerülnek értő gazdák felügyelete alá.

Alapul szolgálhat még az eddigi szép sikerek megtartására, ha meglevő gyepeinket gondozzuk, javítjuk. Főleg azért, hogy nagyobb terület maradjon szántónak, ahova gabonát vethetünk az állatoknak szánt takarmány helyett. A VI. ötéves terv céljai között szereplő gabonaprogramot segítené, ha a hozamokkal együtt még a terület is növekedne. A miniszterhelyettes szavai szerint ez nem vágyálom, reális elképzelés. Pontosan kiszámították, mekkora földdarabot muszáj bevetni, és arról mennyi gabonát kell learatni és elcsépelni, hogy meglegyen a kívánt mennyiségű gabona.

Ha van föld, kell hozzá gép is, amivel megmunkálják, bevetik és behordják a magtárakba a termést. A mezőgazdaság gépparkjáról általában elégedetten vélekednek a szakemberek. A nagyobb gondot az előregedett masinák pótlása jelenti. Szépen föllendült a hazai gép- és alkatrészgyártás, de nem képes lépést tartani az igényekkel. Nem pótolható a hiánya a szocialista országokból érkező gépekkel sem, hiszen nem tudnak annyit küldeni, amennyi elegendőnek mutatkozna. MTZ-tractorból például összesen is csak annyit kap az ország, amennyit Csongrád megyében igényeltek. Arra se nagyon számíthatnak a gazdaságok, hogy a nyugati országokból sikerül beszerezni a gépeket. Előreláthatóan a nélkülözhetetleneket — a gabonatermesztéshez szükségeseket — előnyben részesítik, de egyre jobban a magyar iparra hárul a szövetkezetek kiszolgálása.

Egyik ilyen vállalkozása a győri gépgyárnak, hogy az eddigénél jobban segíti a gazdaságokat. Szerződést kötöttek a termelési rendszerrel gépek garanciális javítására, hasonlóan a nyugati cégek már bevált módszereihez. Központi raktárakat tartanak főn, amelyekben a Rábához használatos alkatrészeket árusítanak — minden gazdaságnak. Negyvenkét ilyen raktár 300 millió forint értékű alkatrészt és tartozékot tart nyilván, amelyről telen lehet érdeklődni. Fél év után összegezik a tapasztalatokat és a felmerült hiánosságokat pótolják. A miniszterhelyettes bizakodott, hogy a győriek szándéka és a már szépen alakulató hazai alkatrészgyártás enyhíti a gondokat.

Molnár Lajos, a TESZÖV elnöke a legnagyobb bizakodása ellenére is megemlégett, hogy sok alkatrészt van széljén, és idő kell, míg a jó elképzelésből valóság lesz. Például a mostani traktorokhoz muszáj megvenni az egész blokkot, ha tengelyt akarnak cserélni, mert amit a raktáron kínálnak, az még a régiekhez való. A nyilvántartás szerint stimmel is a tengely, csak a műhelyesek nem tudnak mit kezdeni vele. És ez még, sajnos, általános jelenségnek mondható.

Alapozva a jó földre és a hozzávaló gépekre, a gazdaságokban a termékek értékesítése okoz mostanában sok fejtörést. Néhány új szabály is megjelenik majd az árusítás korszerűsítésére. A cél, hogy a gyümölcsértékesítés menete is a zöltségét kövesse. Mint ismeretes, a több csatorna előnyeivel éltek a gazdaságok. Gyorsabban, biztonságosabban jutott el a külföldi vevőhöz az áru, amikor a rendszerek kínálták azt a külföldi vevőnek. (A miniszterhelyettes a szentesieket hozta jó példának.) Új szabályozást vezetnek majd be az alma-, a paradicsomtermesztők segítségére, és a baromfitartó gazdaságok helyzetének könnyítésére.

Nagyobb teret szeretnének engedni az önálló kezdeményezésnek, a kockázat bátor vállalkozásának. Mindazért, mert a magyar gazda megtanult jól bánni a modern technikával, tudja használni az eszt a számoláskor, és remélhetően a külföldi piacon sem vall szégyent, ha rabízzák majd a portékája eladását.

M. T.

Irodát nyitott Szegeden a Magyar Kereskedelmi Kamara

Közel 4 ezer gazdálkodó sejt alkotja a magyar gazdaság szervezetét. Tevékenységük koordinálásáról, műszaki fejlődésük, tájékozódásuk elősegítéséről számos egyesülés, szövetség gondoskodik, többek között az 1948-ban alakult Magyar Kereskedelmi Kamara, melynek 1967-ig csak külkereskedelmi vállalatok lehettek tagjai. Az 1968-as gazdasági reform bevezetését követően már más, például termelő, szolgáltató vállalatok és intézmények is felvételüket kérhették. A kamarának jelenleg több mint 500 tagja van, vállalatainak majdnem fele vidéken működik.

Hogy egyre bővülő feladatait eredményesen láthassa el a szervezet, az ország különböző részein területi összekötő bizottságokat hoztak létre. Az első bizottság, mely ma már több mint 100 tagvállalat érdekelt képviselő, Szegeden alakult meg, 1970-ben. A szervezet további korszerűsítéseket a bizottságok irodát nyitottak a regionális feladatok minél hatékonyabb megvalósítására.

Győr, Pécs, Miskolc és Debrecen után Szegeden is létrehozták az irodát, erről tegnap délelőtt sajtótá-

rákoztatón szolgált részletes információkkal a Magyar Kereskedelmi Kamara dél-alföldi összekötő bizottsága képviselőjében Szörényi Gyula titkár, a Szegedi Ipari Vásár és Kiállítás Igazgatóságán. Ismertette egyebek között a bizottság szervezeti felépítését, aprólékosan taglalta a bizottság szerepét, szolgáltatásait, az ipari vásár területén megnyitott iroda létrehozásával feltárulkozó újabb lehetőségeket a tagvállalatok érdekei képviselőjében, a különböző gazdálkodó egységek érdekeinek közvetítésében, egyeztetésében.

Azoknál a vállalatoknál, melyek tagjai a kamarának, jól ismerik a kamara közvetítő, szervező, tájékoztató tevékenységéből származó előnyöket. Hogy a kívülálló is érzékelhessék, milyen előnnyel jár a kamarai tagság, idézünk néhány példát. Segít a kamara — többek között — a piacutatásban, az értékesítés feltételeinek feltérképezésében, a kihasználatlan kapacitások feltárásában, a termékek népszerűsítésében, a külföldi partnerek megtalálásában, a határ menti árucseré lehetőségeinek felkutatásában, bővítésében. Ez utóbbi területen különösen szép ered-

ményeket hozott a magyar-jugoszláv együttműködési megállapodás. A két ország közötti határ menti árucseré keretében, melyben pénzforgalom nincs, csak az áruk cserélődnek, tavaly közel 30 százalékkal nőtt a forgalom az előző évhez képest. Az együttműködés további javításához is adóttak a feltételek, hallottuk a sajtótájékoztatóon Lőrincze Pétertől, a Magyar Kereskedelmi Kamara főtitkárától és Polák Zoltántól, a dél-alföldi összekötő bizottság export-szaktanácsadójától.

Természetesen egyáltalán nem mindegy, hogy milyen kapcsolatokat tud kiépíteni működési területén — Bács-Kiskun, Békés és Csongrád megyében — a bizottság a megyei párt-, állami és társadalmi szervekkel. A kölcsönös előnyökkel járó együttműködés megalapozására tegnap délután, ugyan-csak a vásár igazgatóságán megbeszélést folytattak a kereskedelmi kamara képviselői a három megye felelős beosztású vezetőivel. Részt vett a megbeszélésen Török József, az MSZMP Szeged városi bizottságának első titkára és Perjési József, az MSZMP Csongrád megyei bizottságának munkatársa.

A vásárlók igényei szerint

A ruházati kereskedelem tervei

Mintegy 52 milliárd forintot költöttünk ruházatra az elmúlt évben, folyóáron mintegy 2 százalékkal többet, a tervezettnél azonban kevesebbet. A hazai ruházati ipar és kereskedelem mennyiségében igen összetételében azonban nem mindig tudta kielégíteni a fogyasztói igényeket. A vásárlók, akik zsebukon is érezték az ország gazdasági nehézségeit, érthető módon csak azokat a ruházati cikkeket vásárolták meg, amelyekre valóban szükségük volt, s minden szempontból megfelelték elképzeléseiknek. Márpedig a ruházati termékek szín-, minőség- és fazonválasztékában nem mindig tettek eleget ezeknek az igényeknek. Egyes területeken előreléptek: például érezhetően javult a lakástextil kínálat, s kiváló minőségű hazai fehérneműk kerültek forgalomba.

György Lajos, a Belkereskedelmi Minisztérium osztályvezetője a ruházati ke-

reskedelem idei terveit ismertetve az MTI munkatársának elmondta, hogy noha a szakma a tavalyinál valamivel mérsékeltébb forgalomnövekedésre számított, alapvető cél, hogy a legfontosabb termékekből folyamatos, egyenletes legyen a kínálat, s ez a korábbiaknál differenciáltabban igazodjék a keresletbeli különbségekhez.

Nagy a jelentősége a megfelelő méretválasztéknak, jobban kell igazodnia a lakosság testméreteihez. Ennek elősegítésére az idén széleskörűen felülvizsgálják a teljes mérettáblázatot, s szükség esetén módosítják. A jó méretrendszer is csak akkor tölti azonban be ki-elegítően funkcióját, ha a szükséges méretű ruhák megfelelő helyen és időben a vásárlók rendelkezésére állnak. A kereskedelmi vállalatok elhatározásán múlik, létrehozna-e például olyan üzleteket, ahol zömmel egy bizonyos testalkatra árusítják a ruházati cikkeket, a vásárló így különösebb

utánjárás nélkül beszerezheti a méreteire megfelelő öltözeteket.

Várhatóan javítja majd a kínálatot, hogy a ruházati kereskedelembe is megkezdődött a nyereségérdekelt-ségi rendszer bevezetése. Ennek lényege, hogy az üzletekben a vezetők, illetve bolti kollektívák anyagilag nagyobb mértékben érdekeltek abban, hogy az igényeknek megfelelő választékok alakítsanak ki. Fokozódik az a már korábban megkezdődött folyamat is, hogy a ruházati iparvállalatok, szövetkezetek saját, illetve közös üzleteket nyitnak, amelyekben szinte a teljes gyári választékokat kínálják.

Továbbra is lesznek természetesen olyan ruházati cikkek, amelyeket a hazai üzemek — főként az alapanyaggyártók — nem képesek előállítani. Ezekből — például kordbársonyból, bal-lonzövetből, frottírból — ezután is importra szoruló-lunk, s így továbbra sem lehet számítani a választék számottevő javulására.

SZOT-üdülők felújítása

Tatarozzák a SZOT délb-alatoni üdülési igazgatóságának üdülőit. A szezonnyitásra valamennyi meg-szépül. Hat, eddig III. osztályú üdülő, köztük két balatonföldvári és a boglárlellei, előbbre lép a színvonal-listán: a folyamatban levő korszerűsítés során I. osztályúvá formálják.

A hozzá tartozó automata tekepályával együtt máris teljesen készen van a boglárlellei „Lelle” klub. Az előbbi már használják is a téli üdülővendégek. A klub szépen parkosítottkörnyezetben álló épületében a szezonban zenés irodalmi presszó, söröző és játéktér-m működik majd.

Új távközlési létesítmények

Három új, a hazai és a külföldi távbeszélő-összeköt-tetést gyorsító távközlési lé-tésítménnyel gazdagodott a amellyel 800-ról 1400-ra nö-vekedett a központ vonal-közi távbeszélő igazgatósá-nak száma, további 50 spe-gon pénteken avatták fel a ciális áramkörrel pedig le-csaknem kétezer vonalas észak-magyarországi távköz-lési kábelhálózatot, ame-lyet a Budapest, Szentend-re, Vác, Balassagyarmat, Salgó-tarján, Eger nyomvonalon építettek. Ezen a nyomvo-nal három megye: Pest, Nógrád és Heves mintegy 50 helységének távközlési igé-nyeit elégítették ki, biztosít-ják továbbá Szentendret és 14 más helység bekapcsolá-távbeszélő-szolgáltatásban.

(MTI)